

Arrest

nr. 77 897 van 23 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 december 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TUNCER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 juli 1996 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 24 juli 1996 heeft de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 13 december 1996 bevestigt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de weigering van verblijf.

1.4. Op 16 mei 2001 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.5. Op 4 september 2003 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard en wordt aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden op 27 september 2003 aan verzoeker betekend.

1.6. Op 16 december 2009 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet ingediend.

1.7. Op 29 januari 2010 heeft verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd als partner in een duurzame relatie. Verzoeker wordt op 29 juli 2010 in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.8. Op 26 november 2010 wordt verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet zonder voorwerp verklaard.

1.9. Uit een samenwoningverslag van 14 maart 2011 blijkt dat verzoeker niet bij zijn partner, doch wel bij vrienden woont. Volgens verzoekers partner is de relatie beëindigd.

1.10. Op 11 mei 2011 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen tot beëindiging van verzoekers verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Tegen deze beslissing heeft verzoeker beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.11. Op 19 september 2011 heeft de Raad het beroep verworpen bij arrest nr. 66 778.

1.12. Op 27 december 2011 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet de persoon die verklaart zich K.U. (...), te noemen, geboren op 19.07.1971, en welke verklaart van Turkse nationaliteit te zijn,

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten ; Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Oostenrijk, Griekenland, Italië, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven (1).

REDENEN VAN DE BESLISSING (2)

Art 7, al. 1, 1° : Betrokkene verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden: (3)

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten.

Bovendien werd aan betrokkene reeds een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Betrokkene diende op 29/01/2010 een aanvraag tot verblijf in als familielid van een burger van de Unie. Op

29/07/2010 werd hij in het bezit gesteld van een F-kaart. Op 18/04/2011 nam de DVZ een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissing werd hem betekend op 11/05/2011. Betrokkene diende bij de RW beroep in tegen deze beslissing. Op 19/09/2011 werd dat beroep verworpen en op 08/11/2011 werd hem de intrekking van de bijlage 35 betekend.

Vandaag werd betrokkene aangetroffen in illegaal verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wei, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden: (3)
Gezien betrokkene niet in het bezit is van geldige reisdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.
(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen voert de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid aan. Verwerende partij betoogt dat er in casu sprake is van een herhaald bevel, zodat verzoeker geen belang heeft bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

2.3. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het is niet betwist dat de verzoekende partij op 11 mei 2011 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Verzoeker heeft hiertegen een beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat op 19 september 2011 bij arrest nr. 66 778 werd verworpen, zodat dit bevel definitief is geworden en door de verwerende partij nog steeds kan worden uitgevoerd. De eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing (RvS 22 maart 2006, nr. 156.746).

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER